

Kays b. Ebû Hâzim şöyle dedi: Ebû Bekir es-Sıddîk -radiyallahu anh-, Ahmes kabilesine mensup Zeynep isimli bir kadının yanına gelmişti. Onun hiç konuşmadığını görünce: Bu kadına ne oldu ki hiç konuşmuyor? Diye sordu. Orada bulunanlar: Suskunluk ibadeti yapıyor, dediler. Bunun üzerine Ebû Bekir ona: Konuş! Çünkü bu yaptığın iş helâl değildir; bu Câhiliye amelidir, dedi. Bu uyarı üzerine kadın konuştu. Buhârî rivayet etmiştir.

Kays b. Ebû Hâzim şöyle dedi: Ebû Bekir es-Sıddîk -radiyallahu anh-, Ahmes kabilesine mensup Zeynep isimli bir kadının yanına gelmişti. Onun hiç konuşmadığını görünce: Bu kadına ne oldu ki hiç konuşmuyor? Diye sordu. Orada bulunanlar: Suskunluk ibadeti yapıyor, dediler. Bunun üzerine Ebû Bekir ona: Konuş! Çünkü bu yaptığın iş helâl değildir; bu Câhiliye amelidir, dedi. Bu uyarı üzerine kadın konuştu.

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Ebû Bekir -radiyallahu anh- Ahmes kabilesine mensup Zeynep isimli bir kadının yanına gelmişti. Onun hiç konuşmadığını görünce: Bu kadına ne oldu ki hiç konuşmuyor? Diye sordu. Orada bulunanlar: Suskunluk ibadeti yapıyor, dediler. Bunun üzerine Ebû Bekir ona: Konuş! Çünkü konuşmayı terk etmek helâl değildir; bu câhiliye amelidir, İslam bunu haram kılmıştır dedi. Ebû Bekir -radiyallahu anh-'ın yaptığı gibi bir adamın şüphe ve halvet olmadan bir kadının yanına girmesi caizdir.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/6375>

